

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2930/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгиев, адвокат из ..., против тужене „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Данило Дозет, адвокат из ..., ради уплате доприноса за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/13 од 08.10.2013. године, у седници већа одржаној 06.03.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/13 од 08.10.2013. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/13 од 08.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 206/12 од 17.05.2013. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код "Дунав" друштва за управљање добровољним пензијским фондом а.д. из Београда, у корист тужиље АА из ... за период од 01.03.2006. године до 06.02.2009. године у износу од 96.000,00 динара и у корист тужиоца ББ из ..., за период од 01.03.2006. године до 19.02.2009. године у износу од 99.000,00 динара, као и да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 97.950,00 динара, с тим да на износ од 79.916,00 динара тече законска затезна камата од 07.05.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужена да тужиоцима исплати затезну камату од доспећа сваког појединачног месечног износа до коначне исплате, као и да на износ трошкова парничног поступка од 18.034,00 динара тече законска затезна камата од 07.05.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2495/13 од 08.10.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Подносак под називом "Допуна ревизије" поднет од стране тужене 20.08.2014. године није био предмет разматрања овог суда јер је предат по истеку законског рока за изјављивање ревизије.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/2018-у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Побијаном пресудом није одступљено од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године, који гласи: „Запослени имају непосредно право да захтевају од послодавца да уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање. Уплата ће се извршити по основу уговора који је закључио са осигуравачем и по основу појединачног колективног колективног уговора.“

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП није дозвољено одлучивање о ревизији туженог која је изјављена као посебна ревизија.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужиоци су поднели 20.03.2012. године, а вредност предмета спора пресуде која се побија ревизијом тужене је 195.000,00 динара, што не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност побијаног дела не прелази ревизијски цензус, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**